

куснымъ, безъ да умалява царское свое владѣніе. Ще прїиме и помощь отъ союзники своя, и неговїи послушницы благодарни са и предпочитаютъ да умратъ, неже да преминать подъ власти другаго нѣкоега насильника и неправедна царя, и самїи Бози ще се бїять заради него. Ете колко улесненїя ще има за да избѣгне отъ твѣ злыни що го устрашавать съ величайшія бѣды.

Азъ прочее разсуждавамъ че мирный царь що незнае брань, несовершенъ є, понеже не знае да исполни величайшую свою должность що има, за да ратува и побѣждава враги своя; но чини ми се че онъ превосходи премного єдного ратника царя що є лишень отъ нуждныя достоинства за да управлява люди на морно време, и кои не се поощряватъ всеу на друго само да проливать человѣческую кровь.

Согледахъ мнозина въ соборѣ, кои не можеха да подтвердятъ мнѣніе мое; понеже много человѣцы се находятъ кои, като са опїени отъ славны дѣла, предпочитаютъ секога подвиги и брани, отъ миръ и доброе управление народа. Но вси старцы рѣкоха че азъ говорихъ по Миносовому разуму.

Тога первенствующїй отъ нихъ викна: азъ гледамъ єдно совершенно божественно прореченїе, кое є познато въ всячкїй нашъ островъ. Миносъ бѣше молилъ! Боги да му кажатъ, до кое време ще царува неговый родъ споредъ поставенныя отъ него законы. Бози му отговориха, твой родъ ще престане да царува кога влезне єдинъ страненъ за да сотвори да царувать законы твои. Ные имахместрахъ да не дойдеше нѣкой страненъ царь да покори той островъ сось оружіемъ; но Идоменеевое злощастїе, и мудрость сына Одиссееваго, кой ра-